

KONWENCJA O PRAWACH DZIECKA - fragmenty
opracowanie Jerzy Śliwa - Ogólnopolskie Forum na Rzecz Praw Dziecka

Art. 1. "DZIECKO" oznacza każdą istotę ludzką w wieku poniżej 18 lat.

Art. 2. PRAWA BEZ JAKIEJKOLWIEK DYSKRYMINACJI, niezależnie od rasy, koloru skóry, płci, języka, religii, poglądów politycznych, statusu majątkowego, niepełnosprawności, cenzusu urodzenia.

Art. 3. We wszystkich działaniach dotyczących dzieci SPRAWĄ NADRZĘDNĄ BĘDZIE NAJLEPSZE ZABEZPIECZENIE INTERESÓW DZIECKA.

Art. 4. PAŃSTWA-STRONY PODEJMĄ DZIAŁANIA USTAWODAWCZO-ADMINISTRACYJNE DLA REALIZACJI PRAW. Odnośnie do praw ekonomicznych, socjalnych oraz kulturalnych Państwa-Strony będą podejmowały działania przy maksymalnym wykorzystaniu środków.

Art. 5. Państwa-Strony będą szanowały ODPOWIEDZIALNOŚĆ, PRAWO I OBOWIĄZEK RODZICÓW (opiekunów prawnych), do zapewnienia dziecku rozwoju zdolności, ukierunkowania go i udzielenia rad przy korzystaniu przez nie z praw.

Art. 6. Każde dziecko ma NIEZBYWALNE PRAWO DO ŻYCIA. Państwa-Strony zapewniają, w możliwie maksymalnym zakresie, warunki życia i rozwoju dziecka.

Art. 7-8. Niezwłocznie po urodzeniu dziecka zostanie sporządzony jego akt urodzenia, a dziecko prawo do otrzymania imienia, uzyskania obywatelstwa oraz prawo do poznania swoich rodziców i pozostawania pod ich opiekę. PRAWO DZIECKA DO ZACHOWANIA TOŻSAMOŚCI, w tym obywatelstwa, nazwiska, stosunków rodzinnych.

Art. 9. Państwa-Strony zapewniają, ABY DZIECKO NIE ZOSTAŁO ODDZIELONE OD SWOICH RODZICÓW wbrew ich woli. W każdym postępowaniu w tej sprawie należy umożliwić zainteresowanym stronom uczestnictwo w nim oraz wyrażenie swoich opinii.

Art. 10. WNIOSKI ODNOŚNIE WJAZDU LUB OPUSZCZENIA PAŃSTWA-STRONY W CELU ŁĄCZENIA RODZINY BĘDĄ ROZPATRYWANE W SPOSÓB PRZYCHYLNY, HUMANITARNY I W SZYBKIM TRYBIE. Dziecko, którego rodzice przebywają w różnych państwach, będzie miało prawo do utrzymywania regularnych kontaktów.

Art. 11. Państwa-strony będą podejmowały WSZELKIE KROKI DLA ZWALCZANIA NIELEGALNEGO TRANSFERU DZIECI oraz ich nielegalnego wywozu za granicę.

Art. 12. PRAWO DO SWOBODNEGO WYRAŻANIA WŁASNYCH POGŁĄDÓW we wszystkich sprawach dotyczących dziecka, stosownie do woli oraz dojrzałości dziecka, w tym możliwość (bezpośrednio lub za pośrednictwem przedstawiciela) wypowiedzenia się w każdym postępowaniu sądowym i administracyjnym, dotyczącym dziecka,

Art. 13. PRAWO DO SWOBODNEJ WYPOWIEDZI; swobody poszukiwania, otrzymywania i przekazywania informacji oraz idei.

Art. 14. PRAWO DO SWOBODY MYŚLI, SUMIENIA I WYZNANIA. Swoboda wyrażania religii lub przekonań może podlegać ograniczeniom koniecznym do ochrony bezpieczeństwa narodowego i porządku publicznego, zdrowia lub moralności społecznej bądź podstawowych praw i wolności innych osób.

Art. 15. PRAWO DO SWOBODNEGO ZRZESZANIA SIĘ oraz wolności pokojowych zgromadzeń.

Art. 16. Żadne DZIECKO NIE BĘDZIE PODLEGAŁO ARBITRALNEJ LUB BEZPRAWNEJ INGERENCJI w sferę życia prywatnego, rodzinnego lub domowego czy w korespondencję ani bezprawnym zamachom na honor i reputację. Prawo do ochrony prawnej.

Art. 17. DOSTĘP DO INFORMACJI ORAZ MATERIAŁÓW, KTÓRE MAJĄ NA UWADZE DOBRO DZIECKA w wymiarze społecznym, duchowym i moralnym oraz jego zdrowie fizyczne i psychiczne. Państwa-Strony będą zachęcały środki masowego przekazu do rozpowszechniania informacji i materiałów, zachęcały do współpracy międzynarodowej, zachęcały do wydawania i rozpowszechniania książek dla dzieci; zachęcały do rozwijania działalności dla ochrony dzieci przez informacjami i materiałami szkodliwymi.

Art. 18. Państwa-Strony podejmą wszelkie starania dla pełnego uznania zasady, że OBOJE RODZICE PONOSZĄ WSPÓLNĄ ODPOWIEDZIALNOŚĆ ZA WYCHOWANIE I ROZWÓJ DZIECKA. Państwa-Strony będą okazywały pomoc rodzicom oraz opiekunom prawnym w wykonywaniu nich obowiązków oraz zapewnić rozwój instytucji, zakładów i usług w zakresie opieki nad dziećmi.

Art. 19. Państwa-Strony podejmą wszelkie kroki w dziedzinie ustawodawczej, administracyjnej, społecznej i wychowawczej dla OCHRONY DZIECKA PRZED WSZELKIMI FORMAMI PRZEMOCY fizycznej bądź psychicznej, krzywdy lub zaniedbania, złego traktowania lub wyzysku, w tym wykorzystywania w celach seksualnych.

Art. 20-21. DZIECKO POZBAWIONE SWEGO ŚRODOWISKA, BĘDZIE MIAŁO PRAWO DO SPECJALNEJ OCHRONY I POMOCY. Państwa-Strony zapewnią dziecku opiekę zastępczą - m.in. umieszczenie w rodzinie zastępczej, umieszczenie w instytucji powołanej do opieki nad dziećmi. Przy wyborze rozwiązań należy uwzględniać wskazania w zachowaniu ciągłości w wychowywaniu dziecka oraz jego tożsamości etnicznej, religijnej, kulturowej i językowej.

Art. 22. Państwa-Strony podejmą wszelkie kroki, ABY DZIECKO UWAŻANE ZA UCHODZĘCĘ OTRZYMAŁO ODPOWIEDNIĄ OCHRONĘ I POMOC HUMANITARNĄ przy korzystaniu z praw - odnalezienie rodziców lub innych członków rodziny, bądź otoczenie opieką.

Art. 23. Dziecko psychicznie lub fizycznie niepełnosprawne powinno mieć zapewnioną pełnię normalnego życia w warunkach gwarantujących mu poszanowanie godności, osiągnięcie niezależności oraz ułatwiających aktywne uczestnictwo w życiu społeczeństwa. PRAWO DZIECKA NIEPEŁNOSPRAWNEGO do szczególnej troski: dostępu do oświaty, nauki, opieki zdrowotnej, opieki rehabilitacyjnej, przygotowania zawodowego oraz możliwości rekreacyjnych, dla osiągnięcia przez dziecko jak najwyższego stopnia zintegrowania ze społeczeństwem oraz osobistego rozwoju.

Art. 24. PRAWO DO JAK NAJWYŻSZEGO POZIOMU ZDROWIA i udogodnień w zakresie leczenia chorób oraz rehabilitacji zdrowotnej. Państwa-Strony podejmą niezbędne kroki w celu: zmniejszenia śmiertelności wśród noworodków i dzieci; rozwoju podstawowej opieki zdrowotnej; zwalczania chorób i niedożywienia, przez wykorzystanie m.in. łatwo dostępnych technik, dostarczanie pożywnych produktów żywnościowych i wody pitnej, zapewnienia matkom opieki zdrowotnej w okresie przed i po urodzeniu dziecka; zapewnienia, aby wszystkie grupy społeczne były informowane i posiadały dostęp do oświaty, otrzymywały wsparcie w korzystaniu z podstawowej wiedzy w zakresie zdrowia dziecka i

karmienia, korzyści z karmienia piersią, higieny i warunków zdrowotnych otoczenia, zapobiegania wypadkom;
rozwoju profilaktycznej opieki zdrowotnej, poradnictwa dla rodziców oraz wychowania i usług w zakresie planowania rodziny.

Art. 25. PRAWO DZIECKA UMIESZCZONEGO W ZAKŁADZIE W CELACH OPIEKI, OCHRONY, LECZENIA w zakresie zdrowia fizycznego lub psychicznego, do okresowego przeglądu leczenia dziecka i innych okoliczności odnoszących się do jego umieszczenia w zakładzie.

Art. 26. PRAWO DO KORZYSTANIA Z SYSTEMU ZABEZPIECZENIA SPOŁECZNEGO, w tym ubezpieczeń socjalnych.

Art. 27. PRAWO DZIECKA DO POZIOMU ŻYCIA odpowiadającego jego rozwojowi fizycznemu, psychicznemu, duchowemu, moralnemu i społecznemu. Rodzice lub inne osoby odpowiedzialne za dziecko ponoszą główną odpowiedzialność za zabezpieczenie, w ramach swych możliwości. Państwa-Strony, będą wspomagały rodziców lub inne osoby w realizacji tego prawa - będą udzielały pomocy materialnej oraz innych programów pomocy, szczególnie w zakresie żywności, odzieży i mieszkań.

Art. 28-29. PRAWO DZIECKA DO NAUKI na zasadzie równych szans, Państwa-strony: uczynią nauczanie podstawowe obowiązkowym i bezpłatnym dla wszystkich; będą popierać rozwój różnorodnych form szkolnictwa średniego, uczynią je dostępnymi, podejmą wszelkie kroki, aby były one bezpłatne, udzielać będą pomocy finansowej; uczynią szkolnictwo wyższe dostępnym dla wszystkich na zasadzie zdolności; udostępnią wszystkim dzieciom informacje i poradnictwo szkolne i zawodowe; podejmą wszelkie kroki na rzecz zapewnienia regularnego uczęszczania do szkół oraz zmniejszenia wskaźnika porzucania nauki. Państwa-Strony będą podejmowały wszelkie środki, aby dyscyplina szkolna była stosowana w sposób zgodny z ludzką godnością dziecka. Nauka dziecka będzie ukierunkowana na: rozwijanie osobowości, talentów oraz zdolności umysłowych i fizycznych; rozwijanie szacunku dla praw człowieka i podstawowych swobód; rozwijanie szacunku dla rodziców, tożsamości kulturowej, języka i wartości, dla wartości narodowych, jak i dla innych kultur; przygotowanie do odpowiedzialnego życia w wolnym społeczeństwie, w duchu zrozumienia, pokoju, tolerancji, równości płci oraz przyjaźni pomiędzy narodami, grupami etnicznymi, narodowymi i religijnymi; rozwijanie poszanowania środowiska naturalnego.

Art. 30. PRAWO DO POSIADANIA I KORZYSTANIA Z WŁASNEJ KULTURY, do wyznawania i praktykowania swojej religii, do używania własnego języka przez dzieci należące do mniejszości etnicznej, religijnej, językowej lub dziecka pochodzenia rdzennego

Art. 31. PRAWO DO WYPOCZYNKU I CZASU WOLNEGO, do uczestniczenia w zabawach i zajęciach rekreacyjnych, do nieskrępowanego uczestniczenia w życiu kulturalnym i artystycznym. Państwa-Strony będą sprzyjały tworzeniu równych sposobności dla działalności kulturalnej, artystycznej, rekreacyjnej oraz w zakresie wykorzystania czasu wolnego.

Art. 32. PRAWO DO OCHRONY PRZED WYZYSKIEM EKONOMICZNYM, PRZED WYKONYWANIEM PRACY, która może być niebezpieczna lub też może kolidować z kształceniem dziecka, bądź może być szkodliwa dla zdrowia dziecka lub jego rozwoju fizycznego, umysłowego, duchowego, moralnego lub społecznego. W tym celu Państwa-Strony: ustanowią minimalny poziom lub poziomy wiekowe dla ubiegania się o podjęcie pracy;

ustanowią przepisy odnośnie wymiaru czasowego oraz warunków zatrudnienia;
ustanowią kary lub inne sankcje dla zapewnienia skutecznego stosowania niniejszego artykułu.

Art. 33. OCHRONA DZIECI PRZED UŻYWANIEM ŚRODKÓW NARKOTYCZNYCH I SUBSTANCJI PSYCHOTROPOWYCH, zapobieganie wykorzystywania dzieci do nielegalnej produkcji tego typu substancji i handlu nimi. Państwa-Strony będą podejmowały wszelkie kroki ustawodawcze, administracyjne, socjalne oraz środki w dziedzinie oświaty.

Art. 34. OCHRONA DZIECI PRZED WSZELKIMI FORMAMI WYZYSKU SEKSUALNEGO I NADUŻYĆ SEKSUALNYCH. Państwa-Strony podejmą kroki dla przeciwdziałania:
nakłanianiu lub zmuszaniu dziecka do nielegalnych działań seksualnych;
wykorzystywaniu dzieci do prostytucji lub innych nielegalnych praktyk seksualnych;
wykorzystywaniu dzieci w pornograficznych przedstawieniach i materiałach.

Art. 35. Państwa-Strony będą podejmowały kroki dla PRZECIWDZIAŁANIA SPRZEDAŻY BĄDŹ HANDLOWI DZIEĆMI.

Art. 36. OCHRONA PRZED WSZELKIMI FORMAMI WYZYSKU, w jakimkolwiek aspekcie naruszającym dobro dziecka.

Art. 37. Państwa-Strony zapewniają, aby:
ŻADNE DZIECKO NIE PODLEGAŁO TORTUROWANIU BĄDŹ OKRUTNEMU, NIELUDZKIEMU CZY PONIŻAJĄCEMU TRAKTOWANIU LUB KARANIU. Ani kara śmierci, ani kara dożywotniego więzienia nie może zostać orzeczona wobec osoby w wieku poniżej 18 lat,
ŻADNE DZIECKO NIE ZOSTAŁO POZBAWIONE WOLNOŚCI W SPOSÓB BEZPRAWNY LUB ARBITRALNY; aresztowanie, zatrzymanie lub uwięzienie dziecka może być zastosowane jedynie jako środek ostateczny i na najkrótszy czas;
KAŻDE DZIECKO POZBAWIONE WOLNOŚCI BYŁO TRAKTOWANE HUMANITARNE i z poszanowaniem wrodzonej godności jednostki ludzkiej; dziecko pozbawione wolności zostanie odseparowane od osób dorosłych, będzie miało prawo utrzymywać kontakty ze swoją rodziną, każde dziecko pozbawione wolności miało PRAWO DO UZYSKANIA NIEZWŁOCZNEJ POMOCY PRAWNEJ oraz domagania się uzyskania szybkiej decyzji w tej sprawie.

Art. 38. Państwa-Strony zobowiązują się RESPEKTOWAĆ NORMY MIĘDZYNARODOWEGO PRAWA HUMANITARNEGO W PRZYPADKU KONFLIKTU ZBROJNEGO i odnoszących się do dzieci: podejmą wszelkie kroki, aby osoby, które nie osiągnęły 15 lat, nie brały bezpośredniego udziału w działaniach zbrojnych,
będą powstrzymywały się przed rekrutowaniem do się zbrojnych jakiejkolwiek osoby, która nie osiągnęła 15 lat. Przeprowadzając rekrutację spośród osób, które osiągnęły wiek 15 lat, lecz nie osiągnęły jeszcze 18 lat, Państwa-Strony będą starały się brać pod uwagę w pierwszej kolejności osoby starsze wiekiem.
będą stosowały wszelkie środki dla zapewnienia ochrony i opieki nad dziećmi dotkniętymi przez konflikt zbrojny.

Art. 39. Państwa-Strony będą podejmowały WSZELKIE KROKI DLA UŁATWIENIA REHABILITACJI FIZYCZNEJ I PSYCHICZNEJ ORAZ REINTEGRACJI SPOŁECZNEJ DZIECKA, które padło ofiarą zaniedbania, wyzysku lub wykorzystania, torturowania lub jakiejkolwiek innej formy okrutnego, nieludzkiego czy poniżającego traktowania albo karania bądź konfliktu zbrojnego.

Art. 40. PRAWO KAŻDEGO DZIECKA PODEJRZANEGO, oskarżonego bądź uznanego winnym pogwałcenia prawa karnego DO TRAKTOWANIA W SPOSÓB SPRZYJAJĄCY POCZUCIU GODNOŚCI I WARTOŚCI DZIECKA, które umacnia w nim poszanowanie podstawowych praw i wolności

innych osób oraz uwzględnia wiek dziecka i celowość sprzyjania jego reintegracji dla podjęcia przez nie konstruktywnej roli w społeczeństwie. Państwa-Strony zapewnią:
aby żadne dziecko nie było podejrzane, oskarżane bądź uznawane winnym poprzez działanie lub zaniechanie, które nie było zabronione w momencie jego dokonania;
każdemu dziecku, które podejrzewa się, oskarża lub uznaje winnym pogwałcenia prawa karnego, następujące gwarancje:
przyznanie domniemania niewinności do chwili udowodnienia winy;
niezwłoczne poinformowanie go o stawianych mu zarzutach oraz zapewnienie prawnej lub innej pomocy w jego obronie;
rozpatrzenie sprawy bez zwłoki i przez niezawisłą i bezstronną władzę bądź organ sądowy w uczciwym procesie, w obecności jego rodziców lub opiekunów prawnych;
niestosowanie przymusu do składania zeznań lub przyznania się do winy;
w przypadku uznania winnym posiadanie prawa odwołania się od tego orzeczenia do wyższej, kompetentnej, niezawisłej i bezstronnej władzy lub organu sądowego;
zapewnienie bezpłatnej pomocy tłumacza, jeśli dziecko nie rozumie bądź nie mówi w danym języku;
pełne poszanowanie spraw z zakresu życia osobistego we wszystkich etapach procesowych. Państwa-Strony będą sprzyjały tworzeniu praw, procedur organów oraz instytucji odnoszących się specjalnie do dzieci podejrzanych, oskarżonych bądź uznawanych winnym pogwałcenia prawa karnego.

Art. 41. KONWENCJA NIE NARUSZA POSTANOWIEŃ, KTÓRE W WIĘKSZYM STOPNIU SPRZYJAJĄ REALIZACJI PRAW DZIECKA i które mogą być zawarte w: prawie Państwa-Strony lub prawie międzynarodowym obowiązującym to Państwo.

Art. 42. Państwa-Strony zobowiązują się do szerzenia informacji o zasadach i postanowieniach Konwencji wśród dorosłych, jak i dzieci.

Art. 43. W celu badania postępów w realizacji zobowiązań Konwencji ustanawia się KOMITET PRAW DZIECKA. Komitet będzie składał się z 18 ekspertów.
Członkowie Komitetu będą wybierani z listy osób wyznaczonych przez Państwa-Strony. Każde Państwo może wyznaczyć jedną osobę.
Wstępne wybory odbędą się nie później niż po upływie 6 miesięcy od daty wejścia w życie Konwencji, a następnie co dwa lata.
Wybory będą się odbywały na spotkaniach Państw-Stron, zwołanych przez Sekretarza Generalnego.
Członkowie Komitetu wybierani będą na okres 4 lat. Będą oni mogli zostać wybrani ponownie, jeśli znów zostaną wyznaczeni. Kadencja 5 spośród członków wybranych w pierwszych wyborach wygaśnie po upływie 2 lat, niezwłocznie po pierwszych wyborach nazwiska owych 5 członków zostaną wybrane drogą losowania.
W przypadku śmierci członka Komitetu lub jego rezygnacji, Państwo-Strona, które wyznaczyło danego członka, wyznaczy za zgodę Komitetu innego eksperta.
Komitet ustanowi swoje własne zasady procedury.
Komitet wybiera swych funkcjonariuszy na okres 2 lat.
Komitet będzie odbywał posiedzenia corocznie.
Sekretarz Generalny Narodów Zjednoczonych zapewni niezbędny personel oraz warunki do skutecznego wypełniania przez Komitet funkcji nałożonych przez Konwencję.

Art. 44. PAŃSTWA-STRONY ZOBOWIĄZUJĄ SIĘ DO PRZEDKŁADANIA Komitetowi za pośrednictwem Sekretarza Generalnego Narodów Zjednoczonych SPRAWOZDAŃ odnośnie do środków stosowanych przez nie do realizacji praw zawartych w Konwencji oraz postępów w korzystaniu z tych praw: w ciągu 2 lat po wejściu w życie Konwencji, następnie co 5 lat.

Sprawozdania wskazywać będą na czynniki oraz na trudności wpływające na stopień wypełnienia zobowiązań Konwencji. Sprawozdania będą zawierały informacje zapewniające Komitetowi pełną wiedzę nt wprowadzania w życie postanowień Konwencji w danym kraju. Komitet może zażądać od Państw-Stron dalszych informacji.

Komitet będzie przedkładał Zgromadzeniu Ogólnemu NZ za pośrednictwem Rady Gospodarczo-Społecznej, co 2 lata, sprawozdania ze swojej działalności. Państwa-Strony będą szeroko udostępniały opinii publicznej swych krajów te sprawozdania.

Art. 45. Dla ułatwienia skutecznego wprowadzenia w życie Konwencji oraz stworzenia korzystnych warunków do współpracy międzynarodowej KOMITET MOŻE POPROSIĆ AGENCJE WYSPECJALIZOWANE, UNICEF I INNE KOMPETENTNE ORGANY:

o udzielenie specjalistycznych porad odnośnie do wprowadzania w życie Konwencji ich kompetencji. Komitet może poprosić agencje wyspecjalizowane, Fundusz Narodów Zjednoczonych

o przedłożenie sprawozdań dotyczących wprowadzenia w życie Konwencji w tych dziedzinach, które wchodzą w zakres ich działalności;

Komitet będzie przekazywać, jeśli uzna to za stosowne, agencjom wyspecjalizowanym, UNICEF i innym właściwym organom sprawozdania Państw-Stron, zawierające prośbę lub wskazujące na potrzebę w zakresie doradztwa technicznego bądź pomocy, łącznie z ewentualnymi uwagami i sugestiami Komitetu. KOMITET MOŻE CZYNIĆ SUGESTIE I OGÓLNE ZALECENIA w oparciu o otrzymywane informacje, zgodnie z artykułem 44 i 45 Konwencji. Sugestie i zalecenia będą przekazywane zainteresowanemu Państwu-Stronie i podawane do wiadomości Zgromadzenia Ogólnego, łącznie z ewentualnymi uwagami Państw-Stron.

Art. 46. Niniejsza Konwencja będzie otwarta do podpisania przez wszystkie państwa.

Art. 47. Niniejsza konwencja podlega ratyfikacji. Dokumenty ratyfikacyjne składane będą u Sekretarza Generalnego ONZ.

Art. 48. Każde państwo będzie mogło przystąpić do niniejszej Konwencji. Dokumenty przystąpienia będą składane u Sekretarza Generalnego Narodów Zjednoczonych.

Art. 49. Konwencja wejdzie w życie 30. dnia, licząc od daty złożenia u Sekretarza Generalnego Narodów Zjednoczonych 20. dokumentu ratyfikacyjnego lub przystąpienia.

Art. 50. Każde PAŃSTWO-STRONA MOŻE ZAPROPONOWAĆ POPRAWKĘ i wnieść ją do Sekretarza Generalnego ONZ. Sekretarz Generalny zakomunikuje o zaproponowanej poprawce Państwom-Stronom, łącznie z wnioskiem o wskazanie, czy są one za zwołaniem konferencji Państw-Stron, mającej na celu rozważenie i przeprowadzenie głosowania nad propozycją. W przypadku gdy w ciągu czterech miesięcy od daty takiego powiadomienia co najmniej jedna trzecia Państw-Stron wypowie się za zwołaniem takiej konferencji, Sekretarz Generalny zwoła konferencję pod auspicjami NZ. Każda poprawka przyjęta większością głosów Państw-Stron obecnych i biorących udział w głosowaniu podlegać będzie zatwierdzeniu przez Zgromadzenie Ogólne NZ.

Poprawka wchodzi w życie po zatwierdzeniu przez Zgromadzenie Ogólne NZ i przyjęciu większością 2/3 Państw-Stron.

Poprawka, po wejściu w życie, będzie miała moc wiążącą dla Państw-Stron, które się za nią opowiedziały.

Art. 51. Sekretarz Generalny NZ będzie przyjmować oraz rozsyłać do Państw-Stron teksty zastrzeżeń dokonanych przez Państwa podczas ratyfikacji lub przystąpienia. Nie będzie

dopuszczalne zastrzeżenie pozostające w sprzeczności z przedmiotem i celem Konwencji. Zastrzeżenie może zostać wycofane w dowolnym czasie w drodze notyfikacji złożonej na ręce Sekretarza Generalnego NZ, który powiadomi o tym Państwa-Strony Konwencji. Taka notyfikacja odniesie skutek w dniu otrzymania jej przez Sekretarza Generalnego.

Art. 52. Państwo-Strona może wypowiedzieć Konwencję w drodze pisemnej notyfikacji złożonej na ręce Sekretarza Generalnego NZ. Wypowiedzenie nabiera mocy po upływie 1 roku od daty przyjęcia notyfikacji przez Sekretarza Generalnego.

Art. 53. Depozytariuszem Konwencji jest Sekretarz Generalny Narodów Zjednoczonych.

Art. 54. Oryginał Konwencji, zostanie zdeponowany u Sekretarza Generalnego Narodów Zjednoczonych.

Zastrzeżenia:

Ratyfikując Konwencję o Prawach Dziecka, przyjętą przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 20 listopada 1989 roku, Rzeczypospolita Polska w oparciu o postanowienie artykułu 51 ustęp 1 tej konwencji zgłasza następujące zastrzeżenia:

W odniesieniu do artykułu 7 Konwencji: Rzeczypospolita Polska zastrzega, że prawo dziecka przysposobionego do poznania rodziców naturalnych będzie podlegało ograniczeniu poprzez obowiązywanie rozwiązań prawnych umożliwiających przysposabiającym zachowanie tajemnicy pochodzenia dziecka.

O granicy wieku, od której dopuszczalne jest powoływanie do służby wojskowej lub podobnej oraz uczestnictwo w działaniach zbrojnych rozstrzyga prawo Rzeczypospolitej Polskiej. Granica ta nie może być niższa niż przewidziana w artykule 38 Konwencji.

Deklaracje:

Rzeczypospolita Polska uważa, że wykonania przez dziecko jego praw określonych w Konwencji, w szczególności praw określonych w artykułach od 12 do 16, dokonuje się z poszanowaniem władzy rodzicielskiej, zgodnie z polskimi zwyczajami i tradycjami dotyczącymi miejsca dziecka w rodzinie i poza rodziną. W odniesieniu do artykułu 24 ustęp 2 litera f) Konwencji Rzeczypospolita Polska uważa, że poradnictwo dla rodziców oraz wychowanie w zakresie planowania rodziny powinno pozostawać w zgodzie z zasadami moralności.